

EMANUEL

ŠKOLSKI LIST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI • GODINA I • BROJ 2

POČELI SU PRAZNICI!

RAZGOVOR S POVODOM • IZ DANA U DAN • POSJETILI SMO...
ISTRAŽILI SMO... IGRE • DUHOVNI KUTAK
KAPLJICE DOBROTE • EKOZOV • MOJ LJUBIMAC

Poštovani i dragi čitatelji »Emanuel«!

Urukama Vam je novi broj školskog lista »Emanuel«. Naši mali novinari vrijedno su bilježili sve što se događalo u našoj školi tijekom 2010./2011. školske godine. Nadamo se da nismo ništa važno propustili, ali ako jesmo, nije bilo namjerno jer smo još uvijek na svojim novinarskim počecima.

Pozivamo Vas, dragi čitatelji, da nam pomognete, predložite neke teme i rubrike, ako je potrebno i kritizirate i pohvalite, savjetujete, šaljete svoje priloge. Iduće školske godine bit ćemo malo veći i imat ćemo ponešto više iskustva pa se nadamo da će i naš list biti još bolji. A do tada želimo svima Vama ugodne i radosne ljetne praznike i vidimo se u rujnu ponovno u školi, bogatiji za nove učenike u prvom razredu. Radujemo se tome danu!

Uredništvo

POTPISAN UGOVOR O KATOLIČKIM OSNOVNIM I SREDNJIM ŠKOLAMA

Za našu i sve ostale katoličke škole u Hrvatskoj posebno značajan datum je 23. svibanj 2011. Toga dana u dvorani Tajništva Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu predsjednica Hrvatske vlade Jadranka Kosor u pratnji ministra znanosti, obrazovanja i športa Radovana Fuchsa i predsjednika Hrvatske biskupske konferencije, Marin Srakić u pratnji šibenskog biskupa Ante Ivasa i požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, potpisali su Ugovor o katoličkim osnovnim i srednjim školama. Taj dokument, polazeći od Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture, navodi određene pojedinosti, važne za funkcioniranje katoličkih škola u okviru sustava odgoja i obrazovanja Republike Hrvatske. Izradilo ga je povjerenstvo Hrvatske biskupske konferencije na čelu s požeškim biskupom Antunom Škvorčevićem i radna skupina Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa predvođena ministrom Radovanom Fuchsom. U Hrvatskoj djeluje dvanaest katoličkih gimnazija među kojima su i dvije iz Požeške biskupije, Katolička klasična gimnazija u Požegi i Virovitici, dvije osnovne ško-

le, u Požegi i Šibeniku te 48 vrtića. Temeljem potpisanog ugovora Vlada će preko resornog ministarstva financirati plaće zaposlenih u katoličkim školama i sve što je određeno kolektivnim ugovorima, kazala je premijerka Kosor.

-Želimo promicati kršćanske vrijednosti, a plan i program u skladu su s onima mjerodavnog ministarstva. Praksa je pokazala kako su nastavnici, profesori i roditelji vrlo zadovoljni prijateljskom atmosferom u katoličkim školama, a vrlo je visok postotak onih koji su nakon katoličkih gimnazija upisali fakultete - kazao je mons. Srakić, dodavši da u svijetu ima više od milijun katoličkih škola te je težnja i dalje ih osnivati u Hrvatskoj.

EMANUEL – Školski list učenika Katoličke osnovne škole u Požegi

IZDAVAČ: Katolička osnovna škola u Požegi • Ulica pape Ivana Pavla II., br. 6, 34000 Požega
Tel. 034/312-060; Faks 034/312-059 • E-mail: kos@kospz.hr • www.os-skole-katolicka-pz.skole.hr

ODGOVARA: Ivica Žuljević, ravnatelj • GLAVNA UREDNICA: Leonarda Zelenika, 2.b

UREDNIŠTVO: Šimun Banović, 2.a; Helena Kesić, 2.a; Dora Marija Marić, 2.b; Luka Marjanović, 2b; Luka Mršić, 2.a; Nikola Ognjenčić, 2.b; Lea Parac, 2.a; Marta Rajić, 2.b; Ana Rašteggorac, 2a; Marta Štimac, 2.a; Leonarda Zelenika, 2.b

VODITELJICA NOVINARSKJE DRUŽINE: Ljiljana Marić • SURADNICI: Draženka Rotim, pedagoginja; Karolina Mićanović, vjeroučiteljica; Zrinka Čevapović, učiteljica; Monika Kir, učiteljica; Lucija Lucić, učiteljica; Anita Mikić, učiteljica; Josipa Petriška, učiteljica • LEKTOR: Josipa Petriška, učiteljica • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak • TISAK: Grafika Markulin, Lukavec

NA SUSRETU SA SVETIM OCEM BILI SU NEKI DJELATNICI I UČENICI NAŠE ŠKOLE BILI SMO ODUŠEVljeni, A MOLILI SMO I ZA NAŠU ŠKOLU

PRIPREMILI ČLANOVI NOVINARSKJE DRUŽINE

Na povijesnom susretu s papom Benediktom XVI., koji je 4. i 5. lipnja pohodio našu domovinu, bili su neki djelatnici i učenici naše škole. Među onima koji su svjedočili ovom radosnom događaju bio je ravnatelj škole Ivica Žuljević, vjeroučiteljica s. Karolina Mićanović, učiteljica Lucija Lucić te dvoje učenika, Fani Gabrijele Čerti i Fran Mjertan. Učenici su se u školi intenzivno pripremali za Papin dolazak u Hrvatsku kako bi njegov pohod urodio obilnim duhovnim plodovima za naše obitelji i cijelu zemlju. Svaki dan su molili po deseticu krunice i molitvu za obitelji. U produženom boravku kroz likovne i glazbene radionice proučavao se život Svetog Oca i značenje koje ima u Crkvi.

VELIK I ZNAČAJAN DOGAĐAJ

– Bio je to veliki i značajan događaj za mene, naše obitelji i cijeli vjernički puk. Velikan duha svojim dolaskom zaplijenio je tolika srca mladih, ražario vjeru mnogih vjernika, ujedinio hrvatski narod i donio poruku mira, ljubavi i prijateljstva. Svi smo osjetili njegovu jednostavnost, dobrotu i srdačnost. Duh Sveti bio je s njim i njegove riječi pale su na plodno tlo - kazao je ravnatelj Žuljević.

– Za mene kao redovnicu posebno je značenje imao susret u katedrali gdje su bili svi hrvatski biskupi, mnoštvo svećenika, redovnika, redovnica i njihovih kandidata. Tu sam sasvim izbliza vidjela Svetoga Oca. Tako jednostavan, a tako velik u svojoj radosti i svojoj jednostavnosti. Hvala dragom Bogu za tolike milosti kojima je obasipao naš narod tih dana i mene osobno. Da, tako srcem ispunjenim Božjom ljubavlju, molila sam za mnoge potrebe i nakane: za cijelu dragu nam Domovinu, naše svjetovne i duhovne pastire, za svoje osobne nakane, ali posebno za našu Katoličku osnovnu školu i za sve nas u njoj – o svojem susretu s papom svjedočila je s. Karolina Mićanović.

Učiteljica Lucija Lucić na susret s papom išla u društvu sa svoje tri sestre i šogoricom. – Sestra Đurđica i ja prisjećale smo se ranijih susreta s blaženim Ivanom Pavlom II. i susreta s papom Benediktom XVI., 2007. g. u Rimu. Svi susreti su bili puni blagoslova i radosti. Bile smo oduševljene i programom koji je prethodio misnom slavlju, u kojem su obitelji svjedočile Krista, a mladi riječju i srcem pjevali. Susret s papom bio je najradosniji trenutak u mom životu. Sveti je Otac pokrenuo u meni predivne osjećaje, poseban mir i radost – kazala je učiteljica Lucija.

NAŠI UČENICI NA SUSRETU S PAPOM

Na susretu s papom u Zagrebu bila je i učenica prvog razreda Fani Gabrijele Čerti. Zanimljivo je da je ona bila i na susretu

s blaženim papom Ivanom Pavlom II. u Zadru, ali tada u maminom truhu. – Prije odlaska na susret s Papom obukla sam majicu na kojoj je pisalo »Zajedno u Kristu« i Benedikt XVI. Kada smo krenuli padala je kiša,

a ja sam rekla da će prestati kada Papa dođe. U jednoj smo ga ulici dugo čekali. Bilo puno ljudi i policajaca. Kada je Papa prolazio u svom bijelom autu bila sam jako uzbuđena, srce mi je snažno kucalo i jedva sam mahala svojom zastavicom. Ispred katedrale je bio veliki televizor na kojem sam ga opet vidjela dok me baka držala na rukama. Kada je došao svi su pjevali i vikali Papi da ga vole. To ne ću nikada zaboraviti. Hvala Papi što je zaustavio kišu i što je tako svet. Ja ga volim! – kazala je naša Fani Gabrijele s kojom je na susretu bila i mama Martina, učiteljica volonterka u produženom boravku naše škole.

Učenik drugog razreda naše škole Fran Mjertan na susretu je bio sa svojim tatam, stricem, strinom i bratićem Filipom, a putovali su vlakom. Detaljno nam je opisao svoj put, a ono što ga je posebno dojmilo bilo je veliko mnoštvo ljudi koji su se okupili na misnom slavlju koje je predvodio papa. Nikada nije bio na tako velikoj misi. –Jako sam bio sretan što sam mogao vidjeti Papu i biti na misi koju je on služio – kazao je Fran.

IVICA ŽULJEVIĆ, RAVNATELJ KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

» ŽELIMO BITI ŠKOLA LJUBAVI VOĐE » ŠTO UČINISTE JEDNOM OD OVIM

A PRVOG RAVNATELJA NAŠE ŠKOLE IMENOVAN JE VLČ. IVICA ŽULJEVIĆ. KAKO I ZAŠTO JE POSTAO RAVNATELJ NAŠE ŠKOLE TE KAKO SE SNAŠAO U TOJ ULOZI I ŠTO OČEKUJE OD UČENIKA OVE ŠKOLE DOZNALI SMO U RAZGOVORU S NJIME.

- Kako ste postali ravnatelj naše škole?
 - U vrijeme osnivanja Katoličke osnovne škole u Požegi, 2009. godine, vršio sam službu kancelara Požeške biskupije, usko sam surađivao s biskupom dr. Antunom Škvorčevićem te na taj način sudjelovao u pripremama i brojnim radnjama oko osnivanja spomenute škole što je vjerojatno bio razlog da me osnivač škole, biskup dr. Antun Škvorčević imenovao ravnateljem.

- Je li teško biti ravnatelj i volite li taj posao?
 - Za mene je to odgovorna služba jer u pitanju su djeca i njihovi roditelji, a jednako tako i učitelji te drugi djelatnici škole. Potrebno je do kraja predati se tome poslu i voljeti ga te s ljubavlju sve činiti i tada ništa nije teško pa ni onda kada nastupe određene poteškoće ili nerazumijevanja. Smatram da služba ravnatelja nikako nije teška dok je vođena geslom „ljubav prema svima“. Nemam u službi ravnatelja velikog iskustva, tek dvije godine, ali mogu reći da s ljubavlju vršim tu zadaću koju mi je povjerio osnivač jer imam mogućnost djeci, koju su nam roditelji povjerali, oplemeniti kršćanskim vrijednostima i usmjeriti ih u život kao i u svijet znanja.

UZ BOŽJU POMOĆ I DOBRE SURADNIKE

- Kako uspijevati biti i ravnatelj i župnik katedralne župe?
 - Ponekad teško spajam te dvije službe, ali zahvaljujući pomoćnicima u župi, župnom vikaru Marijanu Paveliću i đakonu Draženu Zrile te dobrim suradnicima u školi sve uspije-

vam s Božjom pomoći izvršiti i nadam se kvalitetno i korisno za sve, kako za župljane tako i za djecu i roditelje naše škole.

- Zašto ste postali svećenik i kada ste zarađeni?
 - Svećenik sam postao zato što sam to oduvijek želio. Još od malih nogu bio sam vezan uz Crkvu. Ministrant sam od sedme godine života, redovito sam svoga župnika pratio na svim crkvenim događajima, molio svetu krunicu i išao na ministrantske susrete. Tako da me sve to usmjevalo prema sjemeništu i bogosloviji. A i brojni vjernici, roditelji i rođaci molili su se Bogu da krenem svećeničkim pute i ustrajem. Za svećenika me zaredio naš biskup Antun Škvorčević 1999. godine u požeškoj Katedrali. Pozivam i vas da uvijek oslušujete Božji glas u sebi i podete putem svećeništva ako osjećate da ste pozvani.

POGAĐALA ME NEPRAVDA

- Koje ste sve do sada obavljali funkcije kao svećenik?
 - Nakon ređenja, od ljeta 1999. godine, bio sam župni vikar u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi, a 2000. godine biskup Antun Škvorčević uzeo me za osobnog tajnika. Spomenutu službu vršio sam četiri godine, a 2004. imenovan sam kancelarom Požeške biskupije i na toj službi ostao do 2010. godine kada sam postao upravitelj Župe sv. Terezije Avilske, a 2009. ujedno i ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi.

- Što ste željeli postati kada ste bili mali kao mi?
 - Uvijek me je nepravda pogađala i bio sam žalostan kada pravda nije mogla progovoriti. Stoga sam želio postati sudac i uvesti reda i pravde za sve, osobito za siromašne i potlačene koji su najčešće zapostavljeni.

GRADIMO ZAJEDNIŠTVO

- Koji su vam bili omiljeni predmeti, a koje niste voljeli?
 - Volio sam većinu predmeta. Istaknut ću neke koje sam posebno volio: hrvatski jezik, tehnički, likovni, tjelesni i povijest. A neki predmeti mi baš i nisu bili omiljeni, kao što je glazbeni, fizika i matematika.
 - Završava druga školska godina, na što ste posebno ponosni kao ravnatelj škole?

NA ISUSOVIM RIJEČIMA: MALENIH, MENI UČINISTE«

– Mnogo je toga na što sam ponosan kada je u pitanju Katolička osnovna škola u Požegi, ali naglasit ću samo jednu činjenicu koja me ovog časa raduje, a to je da smo tijekom dvije godine neumorno gradili zajedništvo između škole i roditelja, djece i učiteljica, djelatnika i svakog člana obitelji naših učenika. Ako tako misle i djeca i roditelji onda je to naš uspjeh zajednički na čemu želimo svakog dana sve više raditi. Želimo biti škola ljubavi za sve i prema svima, vođena Isusovim riječima „Što učiniste jednom od ovih malenih, meni učiniste“.

SVJEDOCI ISTINSKIH VRIJEDNOSTI

- Što očekujete od nas učenika kada završimo svoje osnovnoškolsko obrazovanje?
- Želja mi je da mnogi nastave srednje obrazovanje u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji te tako nastavite kontinuitet katoličkog odgoja i obrazovanja te rasta u znanju, ljubavi i kršćanskim vrijednostima. Zatim da postanete dobri ljudi, prepoznatljivi u hrvatskom društvu kao zdravi, zreli i odgovorni u poslu kojeg ćete jednog dana vršiti. Da nikada ne zaboravite svoje korijene te da svojoj Domovini i Crkvi budete na ponos kao svjedoci istinskih vrijednosti i kršćanskog života.

PROSLAVLJEN BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA, SUZAŠTITNIKA NAŠE BISKUPIJE

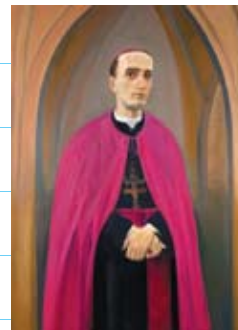
PIŠE: DORA Marija MARIĆ

Na blagdan bl. Alojzija Stepinca, drugoga zaštitnika naše biskupije u crkvi sv. Lovre u kojoj se čuvaju moći ovog hrvatskog blaženika 10. veljače služeno je svečano euharistijsko slavlje. Predvodio ga je subotički biskup msgr. Ivan Penzeš, a s njim i biskup msgr. Antun Škvorčević. U pozdravnoj riječi naš biskup je kazao kako je prije pedeset i jednu godinu preminuo u Krašiću, od komunističkih vlasti proganani, prezreni, osuđeni i poniženi hrvatski pravедnik Alojzije Stepinac.

Subotički biskup je istaknuo da je lik i djelo bl. Alojzija Stepinca kompas za ravnanje u životu. Njegova čvrsta vjera, ljubav prema Crkvi i svojem hrvatskom narodu, te opraštanje čvrst su temelj izgradnje pojedinca, obitelji i društva. -Već tada se vidjelo da je novi blaženik, baština ne samo jednoga naroda nego cijelog čovječanstva – kazao je biskup Penzeš.

Temeljna je Stepinčeva poruka, dodao je, da kršćanin u društvu treba biti radostan svjedok katoličkih istina. Od mladosti je usvojio životno načelo: «Moli i radi». Bio je uvjeren da bez blagoslova nema učinka radu, a da rad koji ne prati molitva ima svoju ograničenost.

Na misnom slavlju bilo je puno vjernika, a među njima bili su djelatnici i učenici naše škole i njihovi roditelji. Zbor Katoličke osnovne škole pod vodstvom nastavnice Ljube Šolić otpjevao je jednu pjesmu u čast blaženom Stepincu.

BLAGDAN SVIJEĆNICE

Učenici naše škole zajedno sa svojim učiteljicama, vjeroučiteljicom i ostalim djelatnicima škole 2. veljače, na blagdan Svijećnice ili Prikazanja Gospodine u hramu, sudjelovali su na misnom slavlju u požeškoj katedrali. Svetu misu predvodio je katedralni župnik i ravnatelj naše škole Ivica Žuljević. Na početku misnog slavlja obavio je obred blagoslova svijeća koju je svaki učenik držao u ruci. Predvoditelj slavlja je kazao da na blagdan Svijećnice slavimo onaj dan kada su Marija i Josip prikazali Isusa u jeruzalemskom hramu. -Potaknuti Duhom Svetim dođoše tada u hram starac Šimun i proročica Ana. Oni upознаše Gospodina i radosno ga razglašiše. Tako i mi Duhom Svetim sabrani pođimo u Dom Božji ususret Kristu. Naći ćemo ga i prepoznati u lomljenu krunu čekajući njegov slavan dolazak – kazao je vlč. Žuljević. (D. M. Marić)

NA SLAVLJU GOSPE LURDSKE

Središnje slavlje Gospe Lurdske u Požeži bilo je u katedrali 11. veljače, a predvodio ga je subotički biskup Ivan Penzeš u koncelebraciji s požeškim biskupom Antunom Škvorčevićem te drugim svećenicima. Na misnom slavlju sudjelovali su i učenici naše škole zajedno sa svojim učiteljicama, vjeroučiteljicom s. Karolinom te svojim roditeljima. U pozdravnoj riječi biskup Škvorčević je kazao kako je Lurd prije 153 godine pokrenuo mnoge duše da čvršće uzvjeruju Isusu Kristu. U propovijedi biskup Penzeš protumačio je evanđelje u kojem se opisuje susret Marije i Elizabete. U središtu toga susreta je Bog i njegovo djelovanje u Mariji. Ona je vjerom prihvatila Božju riječ, potpuno se pouzdala u Božju snagu i vjernost. Blažena Djevica Marija kao prava vjernica i nas poziva na vjeru i povjerenje u Boga i to u konkretnim prilikama koje živimo, poručio je biskup Penzeš. Misno slavlje završilo je procesijom s kipom Gospe Lurdske u kojoj su vjernici nosili upaljene svijeće pjevajući marijanske pjesme i moleći se Mariji. Procesija u kojoj su bili i učenici naše škole kretala se po Trgu sv. Terezije Avilske. (D. M. Marić)

POŽEŠKA KOTLINA BOGATA JE ŠUMAMA

Ovu 2011. godinu Ujedinjeni narodi proglasili su Međunarodnom godinom šuma. Tim povodom za učenike drugih razreda naše škole organizirano je 17. veljače predavanje o šumama koje su priredili djelatnici Javne ustanove Parka prirode Papuk. Ravnatelj ustanove dr. Ivica Samarđić predstavio je bogatstvo šuma koje se nalaze oko nas. Saznali smo da je Hrvatska bogata šumama, da je 47 posto njezine površine pokriveno njima. -U Požeškoj kotlini stanje sa šumama je izuzetno dobro. Najveći dio šuma je starosti od 60 do 70 godina, znači u fazi srednje dobi. Prevladavaju bukove šume kojih je više od 50 posto, hrasta kitnjaka ima 27 posto, a sa 7 posto je zastupljena jela i grab, a ostalo su javor, jasen, brijestovi – objasnio je dr. Samarđić.

Na području Parka ima, doznali smo, i nešto čega nema nigdje u Hrvatskoj, a to je šuma hrasta sladuna i cera koja se nalazi na području Krndije, od Kutjeva do Ljeskovice. Uz ravnatelja Samarđića našu školu su posjetili i djelatnici Parka prirode Papuka Goran Pavić, Goran Radonić i Maja Polgar.

Bili smo najmlađi sudionici Lidrana

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

Požeška Katolička klasična gimnazija bila je 23. veljače domaćin ovogodišnjeg županijskog natjecanja učenika osnovnih i srednjih škola LiDraNo 2011. Smotra je počela prigodnom svečanošću u dvorani sv. Terezije Avilske koju su priredili učenici domaćini. Na smotri je sudjelovalo 155 učenika iz 19 škola. Po prvi puta na smotri su sudjelovali i učenici naše škole. U novinarskom izričaju nastupili su učenici Dora Marija Marić s radom "Razgovor s biskupom Antunom Škvorčevićem" te Luka Marjanović s radom "Policajka".

Predstavljen je i naš školski list «Emanuel» koji je zajedno s listom «Slap» OŠ Dobriša Cesarić predložen za državnu smotru. Na okruglom stolu o novinarskom izričaju posebno su pohvaljeni učenici naše novinarske družine kao najmlađi sudionici jer svi ostali sudionici su bili iz šestih, sedmih i osmih razreda. U literarnom izrazu svojim radom "Brrrr!" predstavila se Lea Parac koja je također bila najmlađa sudionica u tom dijelu. U dramsko-scenskom izrazu nastupili su učenici 2. a razreda Šimun Banović, Emanuel Berišić, Gerda Bilobrk, Marta Štimac, Ivan Martić, Fran Mjertan, Luka Mršić, Matej Pevec, Ana Raštegorec i Matej Mišić s predstavom "Badnjak u slavonskoj obitelji". Mentor im je bila učiteljica Anita Mikić.

Korizmu smo počeli pepeljenjem

Na Pepelnicu, 9. ožujka, biskup Antun Škvorčević predvodio je u katedrali slavlje blagoslova pepela i pepeljenja s učenicima i djelatnicima Katoličke klasične gimnazije i naše škole. Biskup je u pozdravu podsjetio učenike da je korizma vrijeme kada nastojimo zauzetije promišljati svoju vjeru. Posipanjem svojih glava pepelom želimo posvjedočiti Bogu i jedni drugima svoju želju za duhovnim rastom u suradnji s Bogom. U homiliji biskup je podsjetio učenike na činjenicu koja je upisana u naše biće, da mi znamo i osjećamo kako možemo biti drugačiji i bolji. Dodao je da u korizmi valja prihvatiti Isusove smjernice iz evanđelja te se postom, molitvom i milostinjom vježbati u slobodi i duhovno postajati veći. Biskup je predložio učenicima da se nakon slavlja u Katedrali sa svojim učiteljima dogovore u školskim učionicama o konkretnim dobrim djelima koja će zajedno činiti tijekom korizme te novcem koji će skupljati tijekom toga vremena zajedno s drugim vjernicima Požeške biskupije i tako pomoći djeci u nevolji. Naši učenici su nakon povratka u školu razgovarali o onome što su čuli te razmišljali kako tijekom korizme činiti djela milosrđa. (Š. Banović)

Maškare, što volim maškare

Zadnjeg pokladnog dana, 8. ožujka, u školske klupe naše škole sjeli su neki čudni likovi. Bilo je tu nekoliko prekrasnih princeza, još ljepših vila, strašnih čarobnjaka koji su bili spremni u tili čas jedinice pretvoriti u petice dok su vitezovi odlučili braniti školu od svih znanih i neznanih neprijatelja. Straha od požara nije bilo jer toga dana u školu je navratio i vatrogasac. Bilo je tu i ljutih kauboja i miroljubivih indijanki te anđela koji su bdjeli nad svima njima. Da nema zabune nije toga dana ni jedna čarobnica začarala školu - bile su to ipak samo maškare. A da trud naše djece i njihovih roditelja ne bi bio uzaludan, organiziran je i izbor najljepših maski. Komisija, sastavljena od učenika Katoličke klasične gimnazije, iz svakog razreda izabrala je tri najljepše maske koje su nagrađene onim što djeca najviše vole - slatkišima. Naše male maškare zatim su obišle razrede Katoličke klasične gimnazije te se zajedno sa svojim učiteljicama koje su se također maskirale prošetale ulicama Požege.

PROSLAVILI SMO DAN ŠKOLE I BLAGDAN SV. JOSIPA, ZAŠTITNIKA ŠKOLE

ŽELIMO DA NAŠA ŠKOLA BUDE POPUT NAZA

Katolička osnovna škola u Požegi, čiji je zaštitnik sv. Josip, proslavila je 18. ožujka svoj dan. U dopodnevним satima održana su sportska natjecanja učenika u nogometu, graničaru i štafetnim igrama. Otvorena je izložba likovnih, literarnih i novinarskih radova. Učenici su potom zajedno sa svojim roditeljima te učiteljima sudjelovali na misnom slavlju u crkvi sv. Lovre koje je predvodio biskup dr. Antun Škvorčević. Na misnom slavlju bio je i požeško-slavonski župan Marijan Aladrović, predstojnica Ureda državne uprave Kornelija Rodić, gradonačelnik Zdravko Ronko te predstavnici drugih javnih ustanova i škola.

ŽELIMO BOGA I DRUGE SLUŠATI SRCEM

U uvodu slavlja biskup je kazao kako je škola za zaštitnika izabrala sv. Josipa jer je na njegov blagdan prije dvije godine potpisan dekret o osnutku škole. – Želimo na ovom misnom slavlju sve ono što je lijepo, ali i sve ono što je teško u školi povjeriti sv. Josipu da on svojom zaštitom i molitvom pomogne da naša škola bude poput nazaretske obi-

telji u kojoj je Isus rastao u mudrosti i dobi pred Bogom i ljudima – poručio je biskup.

U homiliji biskup je prvenstveno djeci koje je pitanjima uključivao u razgovor protumačio navještenu Božju riječ. Nije dovoljno, kazao je biskup, samo čuti Boga nego ga i poslušati. Upravo takav je bio i sv. Josip koji se sav pretvorio

RETSKE OBITELJI

PIŠU: MARTA ŠTIMAC, LEONARDA ZELENIKA I NIKOLA OGNJENČIĆ

u uho, a još više u srce otvoreno za Boga. –Kada netko od vas u školi sluša učitelje i učiteljice to je dobro i to se radi u svakoj školi. Međutim, mi u Katoličkoj školi želimo imati uši i srce i za učitelje, roditelje i za sve koji su nam važni, ali još više za ono što Bog govori te to ostvarivati. Djeco, zato je lijepo i radosno što vas imamo u našoj Katoličkoj

školi, što vi želite i možete rasti i u onom Božjem kao što je živio i radio sv. Josip. On je vjerno služio Isusu i Mariji iako nije do kraja razumio sve što je Bog naumio, ali je dobro znao da ako je to Bog nešto želi ostvariti uz njegovu suradnju i da to mora biti veliko – istaknuo je biskup te učenicima i djelatnicima škole na čelu s ravnateljem Ivicom Žuljevićem zaželio da žive radosno zajedništvo, budu otvorenog srca za Božju riječ i to žive.

ZAHVALA DOBROTVORIMA ŠKOLE

Nakon misnog slavlja u Dvorani sv. Terezije Avilske priređen je prigodan program u kojem je sudjelovao školski zbor, učenici svih razreda te oni koji ostaju u produženom boravku.

Proslava Dana škole završila je domjenkom u prostorima škole. Ravnatelj Ivica Žuljević tom se prigodom još jednom zahvalio svima koji pomažu školi na bilo koji način, a posebno gradonačelniku Zdravku Ronku koji je toga dana školi darovao deset računala te će škola sada moći otvoriti informatičku učionicu.

SLAVILI SMO CVJETNICU

PIŠE: MARTA ŠTIMAC

Na Cvjetnicu, Nedjelju Muke Gospodnje, 17. travnja brojni požeški vjernici okupili su se ispred crkve sv. Lovre na središnje liturgijsko slavlje ulaska Gospodnjega u Jeruzalem. Među njima bili su i naši učenici i učiteljice. Slavlje je predvodio biskup Antun Škvorčević.

Naša škola u akciji »Volim Hrvatsku«

Učenici naše škole i ove godine sudjelovali su u akciji Hrvatske turističke zajednice (HTZ) »Volim Hrvatsku« koju je za područje Požeško – slavonske županije provela županijska Turistička zajednica. Tema ovogodišnje akcije bila je "Učimo od prirode". Na natječaj se prijavilo devet osnovnih škola u konkurenciji literarnih radova te dvanaest u konkurenciji likovnih radova. Našu školu u kategoriji literarnih radova predstavljao je Fran Pojer iz 2. b razreda sa svojom mentoricom Josipom Petriška, a u kategoriji likovnih radova Matko Čavar iz 1. a razreda s mentoricom Zrinkom Čevapović. Nagrade najboljima na prigodnoj svečanosti 20. travnja u županijskoj vijećnici uručio je požeško-slavonski župan Marijan Aladrović. Naši učenici kao i njihove mentorice dobili su zeleno priznanje za sudjelovanje u akciji. (Š. Banović)

Kazao je da ovim svetim slavljem ulazimo u tjedan godišnje proslave Isusove muke, smrti i uskrsnuća te je pozvao vjernike da posvjedoče ovih dana ljubav i pažnju prema Raspetom. Blagoslovio je grančice, a nakon naviještena evanđelja o Isusovu ulasku u Jeruzalem, krenula je procesija prema Katedrali gdje je održano euharistijsko slavlje sa svečanim izvještajem o Isusovoj muci i smrti, a u kojoj su išli i naši učenici s maslinovim grančicama.

U homiliji biskup se osvrnuo na svjedočanstvo o osudi na smrt pravednika, Sina Božjega, podsjetivši da je on u proces u kojem je progovorila ljudska nemoć i zloća, unio moć ljubavi, kojom je pobijedio zlo.

Učenici naše škole, nakon misnog slavlja, prodavali su ispred katedrale uskrsne pisanice te različite uskrsne ukrase kako bi od prikupljenih novaca obradovali jednu siromašnu obitelj za najveću katoličku svetkovinu.

Na krštenju Klare Černušak

Na četvrtu korizmenu nedjelju, 3. travnja, u požeškoj je katedrali biskup dr. Antun Škvorčević krstio Klaru, osmo dijete Roberta i Jasne Černušak, te Hanu, drugo dijete Petra i Željke Hormot. Na misnom slavlju i krštenju bili su i učenici naše škole jer u nju idu dvije sestre male Klare, Gabrijele i Magdalena. Na početku slavlja biskup je kazao kako ova nedjelja nije radosna samo zbog blizine Uskrsa, nego i zbog toga što su roditelji Jasna i Robert Černušak donijeli na krštenje svoje osmo dijete. -Njihova žrtva i ljubav koju iskazuju kroz opredjeljenje za osmo dijete zavrjeđuju našu sasvim posebnu čestitku i zahvalnost. Osobito pozdravljam učenike Katoličke osnovne škole koju polaze i dvije sestre male Klare. Slavlje krštenja njihove sestre slavlje je i naše Katoličke osnovne škole – kazao je biskup pozdravivši i obitelj Hormot koja je donijela na krštenje malu Hanu.

Na kraju misnog slavlja učenice Hana Boban i Marta Štimac u ime svih učenika i djelatnika Katoličke osnovne škole uručile su obitelji Černušak prigodan dar, čestitale obitelji na rođenju i krštenju male Klare te poželjele da nju i njezinu obitelj prati Božji blagoslov. (L. Marjanović)

USKRSNI SUSRET S BISKUPOM

U Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi 20. travnja održan je uskrsni susret biskupa dr. Antuna Škvorčevića s učenicima i djelatnicima naše škole i Katoličke klasične gimnazije. Na početku programa Ivića Žuljević, ravnatelj Odgojno-obrazovnog centra Požeške biskupije i Katoličke osnovne škole pozdravio je biskupa i sve nazočne. Slijedio je kratak program u kojem su djeca naše škole izvela prigodnu pjesmu pod vodstvom nastavnice Ljube Šolić i na dramsko-scenski način prikazala Isusov križni put sa suvremenim porukama te čestitala Uskrs. Potom su gimnazijalci izveli molitveno meditativni program, a prof. Josip Katić u ime svih biskupu je čestitao Uskrs.

Biskup Škvorčević zahvalio je na dobrim željama i istaknuo da smo se sabrali kako bismo u svojim srcima stvorili pravo uskrsno raspoloženje. Biskup je dodao kako nas Isus uvjerava da je moguć u nama prijelaz iz smrti u život, ali da je za njega potrebno otvoriti dubinu svoga bića snazi

Duha po kojem je on prešao iz smrti u život. Poželio je da se osobnom zauzetošću svakog učenika u njihovoj dubokoj povezanosti s Isusom Kristom svakodnevno u Požegi događa čudesan prijelaz iz nemoći zla u snagu dobra, iz zarobljenosti sebičnošću u slobodu ljubavi te im je čestitao Uskrs kao konkretan događaj u njihovim mladim bićima.

NAPRAVILI SMO NAJVEĆU POŽEŠKU PISANICU

PIŠU: M. ŠTIMAC I H. KESIĆ

Požega je uoči uskršnjih blagdana dobila svoju najveću pisanicu koja je visoka čak 1,25 metara i to zahvaljujući učiteljicama volonterkama Marini Dimovski i Martini Čerti koje rade u produženom boravku, a kojima su se pridružili i pomogli učenici naše škole. -Uvijek nastojimo u produženom boravku raditi različite kreativne stvari te napraviti prigodne predmete uz pojedine blagdane.

Vidjeli smo da u nekim gradovima slikari oslikavaju velike pisanice pa smo odlučili i mi sami napraviti jednu veliku pisanicu koja je postala pravi doživljaj za našu djecu. S pisanicom su bili oduševljeni i roditelji te su mnogi fotografirali svoju djecu uz nju – kaže časna sestra Karolina Mićanović, voditeljica produženog boravka u školi koja je i sama zasukala rukave te uzela boje i kist.

– Tijelo pisanice je napravljeno od stiropora i starog novinskog papira. Zatim smo napravili tekućinu od brašna i vode s kojom smo premazali papir. Morali smo čekati da se to osuši nakon čega je slijedilo bojanje s temperom. Uz pomoć salvetne tehnike lijepili smo cvijeće, anđele i različite proljetne motive. Na njoj smo još nacrtali crkvu i Isusa. Na kraju smo sve pošpricali bezbojnim lakom. Radili smo to desetak dana – objasnila je učiteljica Marina Dimovski.

PRVAŠIĆI UPOZNAVALI ZLATNU DOLINU

PIŠE: ZRINKA ČEVAPOVIĆ, UČITELJICA

Učenici prvih razreda naše škole zajedno s učiteljicama Zrinkom i Monikom te volonterom učiteljem Marijanom za vrijeme jednodnevnog izleta 3. lipnja posjetili su nekoliko mjesta u Požeštini. Naše prvo odredište bilo je svetište Gospe od suza i crkva sv. Nikole u Pleternici gdje nas je dočekaio župnik vlč. Antun Ćorković i predstavio ovo najmlađe svetište u Požeškoj biskupiji. Slijedio je posjet školi gdje su nas učiteljice i učenici lijepo dočekali i ugostili.

U Kutjevu ih je primio župnik Marian Đukić koji nas je ukratko upoznao s poviješću kutjevačke crkve Rođenja Blažene Djevice Marije te s dvorcem isusovačkog reda. U Velikoj nas je dočekala obnovljena i uređena crkva sv. Augustina u stilu gotike i baroka kao i Dom sv. Augustina u kojem se održavaju različite duhovne obnove. Nakon ručka učenici su imali priliku za malo rekreacije i međusobno druženje.

Naša sljedeća postaja bila je župna crkva svetog Mihaela Arhanđela u Stražemanu koja je spomenik kulture 1. kategorije. Župnik Josip Devčić pokazao je našim učenicima i svoj prekrasan vrt u kojem se nalaze stotine različitog cvijeća i ukrasnog bilja. Naša prva ekskurzija završila je u Parku prirode Papuk, jednom od najmlađih parkova prirode u Hrvatskoj. Ovdje su naši učenici bili oduševljeni prirodnim ljepotama i velikim zelenim travnjacima na kojima su se igrali i odmarali.

DRUGAŠI NA EKSKURZIJI U SLAV. BRODU I NAŠICAMA

PIŠU: ANITA MIKIĆ I JOSIPA PETRIŠKA, UČITELJICE

Učenici drugih razreda naše škole predvođeni ravnateljem Ivicom Žuljević te učiteljicama Anitom Mikić, Josipom Petriška i Lucijom Lucić išli su 2. lipnja na izlet u Slavonski Brod i Našice. Put smo započeli molitvom i pjesmom. Na dolasku smo imali kratku pauzu u brodskoj tvrđi gdje smo se okrijepili sendvičima i sokom. Tamo smo dočekali našeg vodiča s kojim smo krenuli u obilazak tvrđe gdje nas se uz sve povijesne činjenice ipak najviše dojmio tvrđavski zatvor. Zatim smo prošetali uz Savu kako bi stigli do franjevačkog samostana i crkve sv. Ane koje smo razgledali. Nastavili smo prema crkvi Gospe od brze pomoći gdje smo zajedno sa njihovim župnikom Ivanom Lenićem izmolili molitvu Gospi. Župnik nas je poveo u svoj vrt gdje smo se igrali i odmarali. Oko 14 sati smo krenuli za Našice gdje smo posjetili franjevački samostan i crkvu sv. Antuna Padovanskog. Župnik i gvardijan fra Dragutin Bedeničić upoznao nas s njihovom poviješću te nas poveo u knjižnicu i muzej. Zadržali smo se i u parku ispred dvorca Dore Pejačević. Slijedio je posjet zoološkom vrtu u Našičkom Markovcu. Vidjeli smo razne životinje, jahali ponije, a posebno su neki od nas uživali u držanju zmija. Putem kući smo pjevali, pričali viceve te uživali u druženju. Izuzetno smo bili zahvalni jer nas je vrijeme u potpunosti poslušilo što smo izrekli u našoj molitvi.

MISA ZAHVALNICA ZA OSNOVNOŠKOLCE

Ukatedrali 9. lipnja biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je misu zahvalnicu u povodu završetka školske godine za osnovnoškolce grada Požege, među kojima su bili i učenici naše škole. S njime je u koncelebraciji bio i Ivica Žuljević, ravnatelj naše škole.

U uvodu slavlja biskup je kazao kako se na kraju još jedne školske godine treba radovati jer smo mnogo toga naučili i mnoga dobra primili. Za sve to valja reći prije svega Bogu hvala, a onda treba zahvaliti i učiteljima, vjeroučiteljima i roditeljima. U homiliji je kazao da je znanje važno, ali ne i najvažnije jer ima onih koji su puno znali pa su loše završili i to zato što nisu imali u svome srcu ono što bi im pomoglo da donose ispravne odluke u svom životu. Učenjem, nastavio je biskup, stječemo mnoga znanja, ali za pravi život potrebna nam je kultura srca i savjesti, bez toga ne ćemo daleko stići. -Zbog toga moramo zahvaliti Isusu Kristu što je uz vaše roditelje i učitelje i on bio uz vas tijekom ove školske godine i pristupao vašem srcu kada ste mu ga otvarali kroz molitvu i pomogao da istinski rastete – istaknuo je biskup te zajedno s djecom izrekao hvalu Isusu, roditeljima i učiteljima.

Na kraju misnog slavlja koje je svojom pjesmom uvećao zbor Katoličke osnovne škole, uz sudjelovanje djece iz drugih škola, pod vodstvom nastavnice Ljube Šolić te uz pratnju orguljaša Alena Kopunovića Legetina svi su otpjevali Tebe Boga hvalimo. Biskup je čestitao ravnateljima, učiteljima i djeci iz sve četiri gradske škole na još jednoj sretno završenoj školskoj godini.

SUSRET S AKADEMICIMA PAVLIČIĆEM I JELČIĆEM

Našu školu 8. lipnja posjetila su dva akademika, Pavao Pavličić i Dubravko Jelčić u pratnji Snježane Jakobović, upraviteljice Zavoda HAZU-a u Požegi. Na početku susreta s našim učenicima pozdravio ih je ravnatelj škole Ivica Žuljević i predstavio školu. A zatim su učenici brojna pitanja uputili Pavlu Pavličiću, najproduktivnijem hrvatskom književniku. On je i profesor na Odsjeku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Kakve je imao ocjene u školi, kada se počeo baviti pisanjem knjiga, zašto je postao književnik i kako je postao akademik, samo su bila neka od brojnih pitanja naših učenika. Tako smo saznali da je ovaj pisac napisao četrdesetak knjiga koje uglavnom piše ljeti te da je s 26 godina objavio prvu knjigu. Napisao je nekoliko knjiga i za djecu, ali uglavnom piše za odrasle. U osnovnoj školi nikada nije dobio jedinicu, prvu je dobio tek u gimnaziji. Likovni odgoj bio mu je jedan od najgorih predmeta, a hrvatski najbolji. O svojim školskim danima u Požegi nešto nam je ispričao i akademik Jelčić, rođeni Požežanin. Oba akademika su se upisala i u školsku spomenicu.

PIŠE: NIKOLA OGNJENČIĆ

ŠKOLSKU GODINU ZAVRŠILI IZLETOM NA POŽEŠKU GORU

Zadnji dan nastave učenici naše škole, nakon vrlo kratkog boravka u klupama, završili su izletom na Požešku goru. Zajedno s ravnateljem, učiteljicama, vjeroučiteljicom i ostalim djelatnicima škole uputili su se prema kapelici sv. Vida. Osim što su uživali u različitim igrama, učenici su pomogli vjeroučiteljici s. Karolini očistiti i kapelicu te je prirediti za slavlje svete mise koja je toga dana u predvečerje bila u kapelici u povodu blagdana sv. Vida. Mali ekolozi, uglavnom učenici 2. b razreda koji su svi uključeni u ekološku družinu, počistili su prostor od smeća koji je bio oko kapelice. Izlet je završio objedom u prostorima vikend kuće Thomasa Pandžića. Tako smo nastavnu godinu završili na najljepši način, igrom i zajedničkim druženjem s našim učiteljicama i ostalim djelatnicima škole. (M. Štimac)

ZAJEDNIČKO DRUŽENJE UČENIKA, NJIHOVIH OBITELJI, DJELATNIKA I PRIJATELJA ŠKOLE OVO JE PREKRASNO I DRAGOCJENO DRUŽENJE KOJE UČVRŠĆUJE NAŠE ZAJEDNIŠTVO

SVE ŠKOLE ORGANIZIRAJU ŠKOLSKE EKSKURZIJE I IZLETE ZA SVOJE UČENIKE I DJELATNIKE, ALI NAŠA ŠKOLA JE OTIŠLA KORAK DALJE I ORGANIZIRALA DRUGU GODINU ZAREDOM ZAJEDNIČKO DRUŽENJE SVIH UČENIKA, NJIHOVIH OBITELJI, DJELATNIKA I PRIJATELJA ŠKOLE. NA IZLETIŠTU ZLATNI LUG POKRAJ POŽEGE OKUPILO SE 18. LIPNJA VIŠE OD DVIJE STOTINE DJECE I ODRASLIH. IGARA, VESELJA, RADOSTI, PJESME, RAZGOVORA, NOVIH UPOZNAVANJA TOGA DANA NIJE NEDOSTAJALO. ZAJEDNO SU SE IGRALA DJECA I ODRASLI, A ZAIGRALI SU MEĐUSOBNO I SAMI RODITELJI

– Oduševljena sam druženjem budući da u ovom turbulentnom vremenu imamo sve manje vremena jedni za druge. Zbog toga je ovo druženje dragocjeno i prekrasno – istaknula je Kornelija Morvaj, mama naše učenice Lucije koja je povela i tatu, brata i sestru.

KA I PRIJATELJA ŠKOLE O DRUŽENJE

Zadovoljna i oduševljena su bila i djeca. Hana Boban iz prvog razreda bila je sretna što su na druženje mogli doći i roditelji te što se s prijateljima mogla gotovo cijeli dan igrati. Marta Štimac iz drugog razreda uživala je u igri odbojke na pijesku, ali i u igranju u pijesku, ljuljanju, povlačenju užeta...

Ravnatelj škole Ivica Žuljević kazao je da je prošlogodišnje druženje svima ostalo u lijepom sjećanju te se došlo do zaključka da bi takvu praksu trebalo nastaviti. – Ovo okupljanje organizirano je s ciljem da poraste naša međusobna povezanost i poznavanje te da se maknemo korak dalje od službenog školskog druženja kako bi se više njegovalo zajedništvo i obiteljska atmosfera – istaknuo je ravnatelj Žuljević koji je zahvalio svima koji su sudjelovali u organizaciji ovog druženja, od roditelja, djelatnika škole, članova Školskog odbora do Thomasa Pandžića, vlasnika Zlatnog luga koji je besplatno iznajmio prostor kao i njegovim djelatnicima koji su bili na usluzi.

DAN KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

Katolička klasična gimnazija u Požegi koja je osnovana prije četiri godine i koju pohađa 215 učenika, 5. svibnja organizirala je Dan otvorenih vrata kako bi javnost upoznala sa svojim radom. Gotovo cijeli dan školu su posjećivali učenici i djelatnici drugih škola, posebno učenici završnih razreda osnovnih škola te roditelji. I učenici naše škole zajedno s ravnateljem i učiteljicama posjetili su Katoličku klasičnu gimnaziju s kojom dijelimo istu zgradu.

Gimnazijalci su zajedno sa svojim profesorima pripremili zanimljive radionice, na nekima od njih sudjelovali smo i mi. U jednoj od radionica okušali smo se u pisanju grčkog alfabeta te učenja poznatih latinskih riječi koje i danas često upotrebljavamo. U dvorištu škole gađali smo s Odisejevim lukom i strijelom te gledali zanimljivu predstavu "Suđenje Antigoni". Što se u epruvetama 'mučkalu' još u

grčkim i rimskim vremenima vidjeli smo u pokusima alkemičara, a zanimljivo nam je bilo pogledati i antičko oružje te se popeti na Olimp kao i vidjeti kako je izgledala grčka svakodnevnica.

ANTUNOVSKI KONCERT U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Na svetkovinu Duhova, 12. lipnja, u predvečerje blagdana sv. Antuna Padovanskog, zbor požeške katedrale, predvođen orguljašem i dirigentom Alenom Kopunović Legetinom održao je svoj tradicionalni godišnji koncert u katedrali. Na programu su bile uglavnom marijanske pjesme jer se nalazimo u Godini Gospe Voćinske. Na kraju koncerta mons. Josip Devčić, prepošt Stolnog kaptola u ime svih nazočnih čestitao je biskupu Škvorčeviću imendan. Čestitci su se pridružila djeca iz naše škole, u ime svih njih Marta Štimac i Rafaela Jakobović, predala su mu crteže naših učenika i cvijeće kao poseban imendanski dar.

Biskup Škvorčević je zahvalio zboru, dirigentu i orguljašu što su i za ovogodišnji koncert probrali glazbene bisere te ih složili u duhovni mozaik pun nedokučive snage, dubine i ljepote kakav priliči svetkovini Duhova. Ujedno je izrazio zahvalnost svima koji su s velikom pozornošću pratili koncert, unijeli u svoja srca nježne glazbene niti i omogućili da se ostvari ljepota kao duboko i snažno stanje našega duha. (Marta Štimac)

NA FESTIVALU INSTRUMENATA BILO JE JAKO ZANIMLJIVO

PIŠE: MARTA RAJIĆ

Učenici drugog razreda naše škole posjetili su 25. svibnja Glazbenu školu povodom Festivala instrumenata. Čuli smo kako zvuče različiti glazbeni instrumenti, od klavira, harmonike, gitare do tamburice, puhačkih instrumenata i ksilofona. Najzanimljivije nam je bilo što smo instrumente mogli dotaknuti, a na nekima i svirati kao što je glasovir, truba, bisernica, gitara, ksilofon. Tako da nam je bilo jako zanimljivo i bučno.

Od ravnatelja škole Veljka Valentina Škorpave doznali smo da se u Glazbenoj školi može učiti svirati 14 instrumenata, o kojima mnoga djeca ne znaju gotovo ništa, pa čak ne znaju ni kako se zovu. Zbog toga je škola organizirala Festival instrumenata kako bi se djeca upoznala s različitim instrumentima. Saznali smo da najveći interes učenici pokazuju za sviranje klavira, gitare i flaute. U Glazbenu školu mogu se upisati oni učenici koji su završili drugi razred osnovne škole te koji polože prijemni ispit.

DAN OTVORENIH VRATA POŽEŠKE VOJARNE

PIŠE: LUKA MRŠIĆ

Prigodom dvadesete obljetnice formiranja oružanih snaga RH u požeškoj vojarni 26. svibnja organiziran je Dan otvorenih vrata. Održana je prigodna svečanost na kojoj je njen zapovjednik, pukovnik Ivica Pejaković podsjetio na ratni put 123. brigade te osnivanje prvog Centra za obuku i odgoj vojnika pješništva i Bojne za obuku vojnika prometnih specijalnosti 1992. godine. U požeškoj vojarni danas djeluje Središte za obuku i doktrinu logistike te Središte za temeljnu obuku.

– Vojarna Požega sada je institucija za obuku i školovanje ne samo pripadnika oružanih snaga Republike Hrvatske nego i pripadnika oružanih snaga zemalja članica NATO-a i partnerskih zemalja – kazao je pukovnik Pejaković.

Dvadeset djelatnika požeške vojarne, dodao je, sudjelovalo je ili se nalazi u UN-ovim misijama i mirovnim operacijama diljem svijeta. Vrata vojarne na nekoliko sati bila otvorena za sve građane koji su mogli razgledati kabinete, motorna vozila i naoružanje te novouređenu spomen sobu 123. brigade. Među posjetiteljima bili su i učenici drugih razreda naše škole sa svojim učiteljicama koji su s velikim zanimanjem razgledali različito oružje. Dio oružja mogli su i opipati. Posebno je bilo zanimljivo predavanje o minama kojih u našoj zemlji još uvijek ima jako puno.

Naši mali novinari potom su ravnatelju Prašnjaku i prof. Vihorki Prašnjak postavljali pitanja o njihovoj ustanovi te se pobliže upoznali kako se kod njih uče strani jezici. Naši domaćini jako su se potrudili te su članove naše novinarske družine počastili s različitim slasticama, a na kraju ih i prigodno darivali. (L. Zelenika i H. Kesić)

NOVINARSKA DRUŽINA U POSJETI UČILIŠTU LINK

Na poziv prof. Željka Prašnjak, ravnatelja učilišta Link uoči proljetnih praznika novinarska družina naše škole s voditeljicom Ljiljanom Marić te ravnateljem škole Ivicom Žuljević, posjetili smo njihovu ustanovu u Primorskoj ulici. Nakon prigodnih riječi pozdrava dobrodošlice ravnatelj Žuljević predstavio je našu mladu školu, jedinu Katoličku osnovnu školu u našem gradu i Požeškoj biskupiji.

Ravnatelj učilišta Link kazao je da njihova ustanova obrazuje, osposobljava i usavršava polaznike za brojna zanimanja te da unutar njihove ustanove djeluje i škola stranih jezika i to već 15 godina. U školi stranih jezika može se učiti engleski, njemački, talijanski, francuski i ruski.

... IGRE

DJECA SU SVE MANJE MAŠTOVITA JER SE SVE MANJE IGRAJU JEDNI S DRUGIMA I NA OTVORENOM

Danas se samo jedno od desetero djece igra u parku, vrtu ili šumi, no rijetko bez nadzora roditelja koji su u strahu. Stručnjaci upozoravaju kako su danas djeca uskraćena za zadovoljstva koja su prije desetak godina bila posve normalna.

ZNAMO LI SE PENJATI PO DRVEĆU?

Penjanje po drveću, igranje u pijesku i slične dječje igre danas su gotovo zaboravljene i to zbog zaštitničkog ponašanja velikog broja roditelja - pokazalo je britansko istraživanje provedeno na gotovo tisuću odraslih i petstotinjak djece u dobi od sedam do jedanaest godina.

Više od 40 posto danas odraslih osoba potvrdilo je kako su se u djetinjstvu igrali na otvorenom, te kako bi voljeli da se i njihova djeca mogu igrati bez nadzora, no boje se da im mogle nauditi nepoznate osobe ili ih udariti auto. Situacija kod nas, barem u manjim gradovima i mjestima još nije ovako alarmantna, ali i kod nas djeca sve više vremena provode zabavljajući se uz televiziju i računalo, a sve manje u igri s vršnjacima. I dok je nekad djecu bilo teško utjerati u stan ili kuću, danas ih je sve teže istjerati van.

RAČUNALNE IGRICE

– Igram igrice na računalo i mobitelu, igru s kartama crni Petar, odbojku sa sestrom. S lutkama se više ne igram. Sada, preko ljeta se vozim i na biciklu – kazala je nam je Ana Raštegorec iz 2. a razreda.

Njezina baka, priča Ana, s drugom se djecom igrala na prašnjavom putu gdje su pekli kolačiće od blata i ukrašavali ih laticama tratinčica ili ruža. Dječaci bi bosu igrali nogomet, ali ne s pravom loptom nego onom koju su napravili od krpa. Djevojčice su od krpa pravile lutke.

Leonarda Zelenika iz 2. b razreda još uvijek se voli igrati sa svojim brojnim lutkama, ali isto tako voli se igrati i učiteljice te kuhara po uzoru na kuharske TV emisije, igre s loptom, memori, Čovječe ne ljuti se, badminton. Omiљljene su joj igrice i na računalo. Fran Matić iz 1.b voli se igrati s autićima, ali i fratra. S prijateljima najviše igra nogomet te u pijesku kada prave kule i druge oblike od pijeska.

DJEDOVI I BAKE BILI SIROMAŠNI, ALI MAŠTOVITI

Luka Mršić, koji najviše uživa u igri nogometa, kaže da su njegovi djed i baka bili vrlo siromašni kada su bili djeca te su se uglavnom igrali po poljima kada su čuvali krave, svinje i ovce. Bile su to igre skrivača i lovice. U dugim zimskim noćima igrali su neke društvene igre kao što je mlin koji je bio izrađen od zrna kukuruza ili graha. Izmišljali su razne priče i poslovice. Djed od Marte Štimac pravio je topove od gline, a s drugom djecom je igrao igru koja se zove dedulanje. Djeca su na livadi bacala nož koji se trebao zabosti u zemlju i to što dalje.

Za razliku od današnje djece, u vrijeme kada su djeca bili naši djedovi i bake, nije bilo ni toliko vremena za igru jer su oni morali pomagati u obavljanju kućanskih poslova, posebno oni koji su živjeli na selu. Marta Rajić je tako saznala da su njezin djed i baka morali raditi i poljoprivredne poslove kada su bili djeca. Nisu imali igraćaka osim onih koje su sami napravili.

PREVIŠE IGRAČAKA

Iako danas djeca imaju puno pa i previše igraćaka, vrlo brzo ih se zasite, a najlakše im se zabavljati gledajuću televiziju, igrajući video i slične igrice. Nekada su djeca provodila

puno vremena u prirodi, uživali u igrama skrivača, istraživali šume i parkove. Stručnjaci upozoravaju na “poremećaj nedostatka prirode” koji može dovesti do ozbiljnih problema ukoliko naši najmlađi ne provode dovoljno vremena u prirodi. Velika vjerojatnost je razvoj jedne vrste autističnog ponašanja, djeca postanu dislocirana, zatvorenija... Zato se u Americi već počelo primjenjivati terapije - liječenje djece boravkom u prirodi. Iako možda ne znaju medicinske definicije, stariji znaju da nešto nije u redu s novom generacijom. Tvrde - djeca su danas nemaštovita! Zato krenimo van i počnimo se opet igrati igara naših baka i djedova, a izmišljamo i nove igre, zajedno i u prirodi.

GABRIJELA KRALJ-ZELENIKA, ODGAJATELJICA U VRTIĆU Igra je prirodna aktivnost djeteta

Igrati se djecom, svakodnevni je posao odgajateljica u vrtiću. Upravo zato smo odlučili jednu od njih, Gabrijele Kralj-Zeleniku, mamu naše učenice Leonarde Zelenike, pitati o važnosti igre.

– Poznato je da dijete ima potrebu za igrom, da je igra njegova prirodna aktivnost te da tu potrebu zadovoljava igrajući se neumorno gdje god je to moguće. Igra je nenadoknadivo sredstvo za razvoj djeteta, ona odgovara prirodi djeteta i zakonitostima njegova psihofizičkog razvoja. Dijete se kroz igru razvija intelektualno, fizički, emocionalno i socijalno. Dijete se u početku igra samo, a posebna se radost javlja u djetetu kada spozna ugodu zajedničke igre s vršnjacima. U takvoj igri ono zadovoljava svoju potrebu da na sebi svojstven način i utječe na okolinu u kojoj živi, a sloboda u igranju pruža mu posebne užitke koji ga uče samostalnosti. Igra osigurava djetetu zdravo djetinjstvo, u igri se razvijaju njegove umne sposob-

nosti, igra ga potiče na govornu aktivnost, i to upravo kada je u društvu vršnjaka. Gotovo u svakoj igri dijete je u dodiru sa stvarnošću, s neposrednom okolinom, koju na taj način ne samo upoznaje nego i otkriva, provjerava i uvježbava svoja iskustva. Igrajući se, dijete pokazuje interes za sve što mu u njegovoj sredini nije poznato, ono neprestano ispituje, istražuje, a za mnoge stvari i situacije traži i vlastita rješenja. Na taj način bolje upoznaje svoju okolinu i odnose među ljudima, izgrađuje svoje ponašanje i svoj odnos prema svijetu i životu. Osim toga u igri dijete dobiva odgovore na mnoga pitanja, zadovoljava svoju radoznalost, a time je ponovo dovedeno u situaciju traženja i otkrivanja u novim igrama. Aktivnost djeteta u igri istodobno je i njegovo učenje. To je specifičan oblik učenja djeteta, ali i najefikasniji put za stjecanje novog znanja, za uvježbavanje i osposobljavanje u primanju sve složenijih i složenijih spoznaja. Sve to govori da djeci treba osigurati najpovoljnije uvjete za igru u kojima će se igrati nesmetano i slobodno te tako razvijati svoje sposobnosti, svoje kreativne mogućnosti i sve se više i više socijalizirati – kazala je Gabrijele Kralj-Zelenika.

RIJEČ STRUČNJAKA

KAKO JE NASTALA MOLITVA KRUNICE?

U našoj školi učenici od prvog razreda mole krunicu, napose u mjesecima svibnju i listopadu. Posebno radosno i s ljubavlju molili su krunicu u produženom boravku pripremajući se za dolazak pape Benedikta XVI. u Hrvatsku. Molitva je bila namijenjena za naše obitelji. A kako je ova molitva nastala?

Smatra se da je krunica nastala između XII. i XVI. stoljeća. Pred kraj XV. stoljeća, kada se raširio običaj moljenja "Sveta Marijo", bilo je pridodano izgovaranje imena Isus, i završna riječ Amen. U početku je to bilo moljenje 150 Zdravo Marija prema 150 Psalama u Bibliji. Zatim je moljenje 150 psalama zamijenilo moljenje 150 Očenaša, a u 12. stoljeću se ponovno širila marijanska pobožnost i Očenaš zamjenjuje Zdravomarijo. Običaj brojenja zrnaca uz molitvu vjerojatno dolazi iz islama gdje postoje "brojanice".

Za širenje molitve krunice najzaslužniji su dominikanci i kartuzijanci. Naziv "otajstvo" za pojedinu cjelinu krunice potječe iz XV. stoljeća iz Venecije. Nakon što se ova pobožnost jako raširila među vjernicima, osjetila se potreba da se još pojednostavi. Godine 1521. dominikanac Alberto da Castello je sveo ova otajstva na svega 15, na načina da ih je formulirao tako da se oni razmatraju u obliku kratkog teksta ili se jednostavno ponavljaju kratki zavizi iza svakog moljenja prvog dijela Zdravo Marijo. Gospina ukazanja u Lurdu i Fatimi dala su novi poticaj molitvi krunice. U naše vrijeme novi poticaj moljenju Krunice dao je papa Ivan Pavao II. dodavši četvrto otajstvo, "Otajstvo svjetla" i kada je proglasio 2003. godinu "Godinom krunice".

PIŠE: S. KAROLINA MIČANOVIĆ

MISLI O KRUNICI

Kada molim krunicu kao da slažem vjenčić od cvjetova za Mariju.

(Tea Jamuljak, 1. b)

Krunica ili ružarij je kruna u kojoj slažemo molitvene ruže našoj dragoj Gospi.

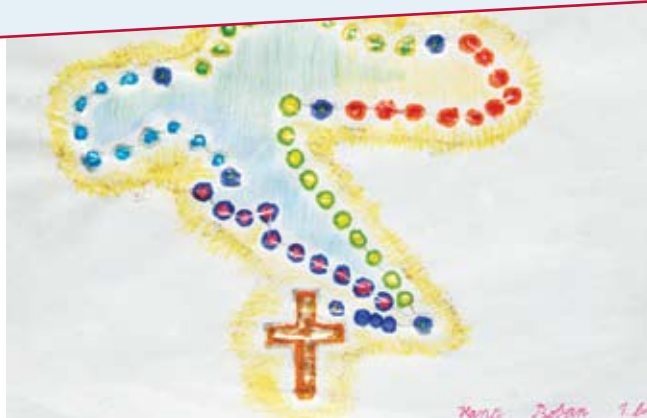
(Sonja Paulić, 1. b)

Krunica je riznica milosti.

(papa Pavao V.)

Krunica je moja najdraža molitva. Divna, krasna molitva! Divna u svojoj jednostavnosti! Divna u svojoj dubini!

(papa Ivan Pavao II.)

KRIŽNI PUT MOLILI U ŠKOLI I NA KALVARIJI

Učenici naše škole predvođeni ravnateljem Ivicom Žuljevićem, vjeroučiteljicom i voditeljicom produženog boravka s. Karolinom Mićanović te svojim učiteljicama 18. travnja sudjelovali su na svom drugom križnom putu na požeškoj Kalvariji. Tijekom cijele korizme učenici su gotovo svakodnevno u produženom boravku imali pobožnost križnog puta uz video projekciju postaja te na taj način razmatrali Isusovu muku. To im je pomoglo da sami napišu razmatranja uz pojedine postaje koje su zatim molili na pobožnosti križnog puta na Kalvariji.

Isuse i Marijo, sada krećemo s vama prateći vas dvoje na križnom putu. Želimo vam tako pokazati svoju ljubav i odanost. Priznajemo da smo često grijeshili i tako zadavali bol svojim bližnjima. Kajemo se i molimo oprostjenje. Pomozite nam da se popravimo i da možemo svojim dobrim djelima biti primjer drugima i tako svim ljudima pokazati da si ti, Isuse, jedini put, istina i život – molili su u uvodnoj molitvi učenici. Uz svaku postaju pjevali su tradicionalne pjesme koje se inače pjevaju uz pobožnost križnog puta.

Na ovaj način želimo djecu od najranije dobi poučiti

da će Isusu njegov križ biti lakši samo ako smo mi bolji. Najviše mu možemo pomoći kada i mi sami drugima pomazemo, imamo osjećaj za potrebe drugih, slušamo svoje roditelje, kada smo marljivi u školi, pažljivi prema svojim prijateljima i školskim kolegama. Samo trajnim nastojanjem da budemo bolji možemo dočekati vlastito uskrsnuće – objasnio je ravnatelj Ivica Žuljević.

PIŠU: L. MRŠIĆ I M. RAJIĆ

POSJETILI SMO OBITELJ JANKOVIĆ KOJOJ JE POTREBNA POMOĆ

PIŠE: LUKA MRŠIĆ

Četvero učenika zajedno s ravnateljem Ivicom Žuljevićem te voditeljem župnog Caritasa Župe sv. Terezije Avilske Ivicom Grgićem posjetilo je 4. ožujka obitelj Mirjane Janković. Ona sa svoje troje djece živi u teškim uvjetima u požeškom prigradskom naselju Šeovci. Učenici prvog i drugog razreda naše škole za vrijeme produženog boravka u školi zajedno sa svojim učiteljicama, voditeljicom produženog boravka s. Karolinom Mićanović i Lucijom Lucić te učiteljima volonterima tijekom došašća izrađivali su različite adventske i božićne ukrase te sijali božićnu pšenicu. Sve to prodavali su u školi te subotom u požeškoj pješačkoj zoni. Na taj način prikupili su 5.000 kuna te darivali obitelj Janković kako bi mogli napraviti bunar jer im se stari zarušio.

Mirjana, majka dvogodišnje Anamarije, četverogodišnjeg Josipa i osmogodišnje Amalije, učenice prvog razreda zahvalila se učenicima, učiteljima i ravnateljstvu škole te svima

koji su joj pomogli. Obitelji bi još trebala napraviti kupaonicu i sanitarni čvor jer sada se kupaju u sobi u koritu nakon što vodu zagrije na štednjaku, ali za to nemaju novca.

PIŠU: L. MRŠIĆ I L. MARJANOVIĆ

ŠKOLUJEMO ČETVERO DJECE U BENINU

U prostorima škole učenici su u nazočnosti ravnatelja Ivica Žuljevića te učiteljica 20. travnja uručili časnoj sestri Valeriki Duvnjak iz Družbe Marijinih sestara novčani prilog za školovanje četvero djece u afričkoj državi Benin, jednoj od najsiromašnijih u svijetu. S projektom školovanja siromašne afričke djece škola je počela od početka svoga djelovanja. Tada je odlučeno da će svaki razred školovati po jednog učenika čije školovanje godišnje stoji oko 100 eura. Uz novac djeca su predala i čestitku za svakog od učenika na koji su se svi potpisali.

– Svaki razred ima svoju kutijicu s fotografijom i imenom jednog djeteta u koju tijekom školske godine stavljamo ono što odvojimo od svoga džeparca, a izrađivali smo i različite ukrasne predmete pa smo to prodavali kako bismo pomogli djeci koja nemaju novca za školu – kazala je Marta Rajić, učenica 2. razreda.

Ivica Žuljević, ravnatelj škole, kaže da se kroz ovaj projekt želi kod djece stvarati osjetljivost prema ljudima u potrebi. – Zbog toga djecu učimo da kroz odricanje gaje jednu osjetljivost za drugu djecu koja nisu u takvim mogućnostima kao što su u ovom trenutku naša djeca. Hvale je vrijedno što su oni to prihvatili i što s radošću u tome sudjeluju – ističe ravnatelj Žuljević.

PIŠU: M. ŠTIMAC I A. RAŠTEGORAC

Posjetili smo i pomogli obitelj Nedić

Nekoliko učenika naše škole u pratnji učiteljice Josipe Petriška i pedagogice Draženke Rotim posjetilo je 21. travnja tročlanu požešku obitelj Nedić te im uručili novčani dar i prigodne uskršne darove. Naši učenici marljivo su tijekom korizme zajedno sa svojim učiteljicama u nastavi, a još više u produženom boravku izrađivali različite uskršne predmete koje su potom na Cvjetnicu i tijekom tjedan prodavali u pješačkoj zoni.

Sakupljeni novac na prijedlog ravnatelja škole Ivica Žuljevića odlučili su darovati obitelji Nedić čiji je tridesetpetogodišnji otac Danijel teško obolio od Wilsonove bolesti te više nije sposoban raditi. Majka Rada je nezaposlena. Imaju troipolgodišnju kćer. Obitelj je posvjedočila o teškim uvjetima u kojima žive od očeve mirovine od 1.200 kuna, dječjeg dodatka te pomoći za njegu. Obitelj bi se najviše obradovala kada bi majka mogla naći posao. Zahvalni su svima koji im na bilo koji način pružaju pomoć tako su se od srca i s velikom radošću zahvalili učenicima i djelatnicima naše škole.

UZ DAN VODA PRAVILI SMO I SLAP

Ekološka družina 2. b razreda na zanimljiv način je odlučila obilježiti Dan voda. Uz pomoć učiteljice Josipe Petriška učenici su u razredu napravili pravi slap. A kako ni jedan slap ne može nastati sam od sebe, prvo su izradili izvor rijeke, zatim njezin tok, a potom je nastao slap koji je nastao teći svojim tokom sve do ušća. Kako je ovo ujedno tema i iz predmeta priroda i društvo, učenici su na ovakav način vrlo brzo usvojili novo građivo. Svima je bilo zanimljivo kroz radionice izrađivati pojedine dijelove rijeke, a osim znanja iz prirode učenici su pokazali i svoju kreativnost i maštu te znanja iz likovnog odgoja. Učiteljica Josipa kaže kako je vrlo važno isticati, i to

ne samo na Dan voda, da je voda sastavni dio svih živih bića te je kao takva neophodna za život. To znači da se moramo pobrinuti očuvati vodu čistom i pitkom. Izrada ovog slapa simbolizira jedinstvo čovjeka i prirode te je kod djece pobudila osjećaj potrebe očuvanja vode i prirode. (D. M. Marić)

UREĐIVALI SMO I ČISTILI OKOLIŠ ŠKOLE

Naša škole se ove godine uključila u ekološko-edukativnu akciju pod nazivom "Volim svoj Grad Požegu". Organizira je požeška Turistička zajednica. Komisija Turističke zajednice, na čelu s direktorom Brunom Horvat, tim povodom posjetila je našu školu kao i ostale požeške osnovne škole 20. svibnja. Toga dana u svim školama koje su se uključile u akciju uređivao se okoliš i sadilo cvijeće i ukrasno bilje. Učenici su zajedno sa svojim učiteljicama nakratko zamijenili školske klupe, olov-

ke i knjige s metlama, grabljicama i ostalim alatima te kredama i prionuli uređenju školskog dvorišta. -Drago nam je što su se uključile sve četiri naše osnovne škole. Na ovaj način želimo da djeca od najranije dobi shvate važnost uređenja sredine u kojoj žive i očuvanja čistog okoliša. Grad je ogledalo svih nas, a kroz to nas gledaju i svi potencijalni turisti – objasnio je Bruno Horvat, direktor požeške Turističke zajednice za posjete našoj školi. (M. Rajić i H. Kesić)

U ekološkoj akciji nagrađeni naši učenici

U organizaciji Turističke zajednice Grada Požege 30. svibnja na prigodnoj svečanosti u Gradskoj vijećnici uručene su pohvale i slatke nagrade učenicima koji su napisali najbolje literarne radove te izradili najbolje likovne uratke na ekološko edukativnu temu "Volim svoj grad Požegu". Među nagrađenima su i učenici naše škole. U kategoriji osnovnih škola učenici 1. a razreda naše škole Nika i Iva Miličević, Filip Krmpotić i Jakov Bogadi osvojili su prvo mjesto. Njihova mentorica je bila učiteljica Zrinka Čevapović. Literarni rad učenice 2. a razreda naše škole, Lee Parac, dobio je treću nagradu. Njezina mentorica je bila učiteljica Anita Mikić. Na natječaju je bilo prijavljeno četrdeset radova učenika požeških osnovnih škola i vrtića. Pohvale je nagrađenim učenicima uručio gradonačelnik Zdravko Ronko koji je ujedno i predsjednik Turističke zajednice Grada Požege. (Š. Banović)

PIŠE: NIKOLA OGNJENČIĆ

...VOJNIK

VOJNI PUT OD DOMOVINSKOG RATA DO MIROVNE MISIJE U AFGANISTANU

IVICA KORDIĆ,
ČASNIK ZA OBUKU I IZOBRAZBU U SREDIŠTU
ZA OBUKU I DOKTRINU LOGISTIKE

Kada odrastem želim postati vojnik jer mi je to jako zanimljivo zanimanje. U vojsci radi moj tata i mama. Vojnik mora biti hrabar, snažan, neustrasiv i mora voljeti Hrvatsku. Vojnici nose vojničke odore i vojničke čizme, meni se to jako sviđa i zato imam veliku želju tako se obući i čuvati svoju Hrvatsku – napisala je Morena Tomljanović, učenica 2. a razreda naše škole. Ona nije jedina učenica koja želi postati vojnik. Kako se postaje vojnik i kakvo je to zanimanje, otkrio nam je 39-godišnji Ivica Kordić, časnik za obuku i izobrazbu u Središtu za obuku i doktrinu logistike, inače tata naše Petre Kordić.

NAJTEŽA JE ODVOJENOST OD OBITELJI

Vojnik je postao prije 20 godina. Tada je bio na služenju vojnog roka u Jugoslavenskoj narodnoj armiji. Došlo je do raspada bivše države Jugoslavije i dva dana nakon povratka iz JNA dragovoljno se javio u policiju jer u to vrijeme nije bilo hrvatske vojske. Nekoliko mjeseci nakon toga, 8. kolovoza 1991. godine, priključio se Zboru narodne garde (ZNG).

– Sudjelovao sam u svim vojnim operacijama na području Požeško-slavonske županije, novogradiškom kraju, južnom bojištu i šire. Našao sam se i u smrtnoj opasnosti. Rat je najteže stanje u kojem se voj-

nik može naći. Tada čovjek nije samo zabrinut za sebe nego i za svoju obitelj i prijatelje – kazao je Ivica Kordić koji svoj posao veoma voli bez obzira što mu je ponekad teško, posebno kada se mora odvojiti na više mjeseci od svoje obitelji. Najteže mu je bilo u vrijeme odlaska u SAD dok je Petra imala šest mjeseci jer kada se vratio ona je već imala godinu dana.

ŠKOLOVANJE U STRANIM DRŽAVAMA

Po završetku Domovinskog rata nastavio je vojno i civilno školovanje. Završio je za upravnog pravika, a vojno se školovao u Grčkoj, Danskoj i SAD-u. Bio je u mirovnoj misiji UN-a u Afganistanu.

– Tim u kojem sam se nalazio u Afganistanu imao je zadaću pratiti rad afganistanske narodne armije i vidjeti kako se on može poboljšati. Vojnički posao nije samo ratovati nego i štiti i čuvati svoju zemlju te pomagati drugima na način da im pomazemo u vojnoj obuci do sudjelovanja u humanitarnim akcijama – objasnio je časnik Ivica Kordić koji je ponosan što je pripadnik Hrvatske vojske.

Objasnio nam je i kakvu sve odjeću nose hrvatsko vojnici i u kojim prilikama. U Središtu gdje on radi osposobljavaju se vojnici koji odlaze u mirovne operacije.

Kako se danas može postati vojnik?

– Vojnik se može postati na dva osnovna načina. Ukoliko je osoba starija od 18 godina i zdrava je, prijavi se Uredu za obranu. Ukoliko ispuni sve potrebne uvjete, da nije kažnjavana i da najmanje ima srednju stručnu spremu, može se prijaviti za dragovoljnog ročnika. Obuka dragovoljnih ročnika provodi se jedino u Požegi, a nakon što to vojnik uspješno savlada potpisuje se ugovor o pristupanju Oružanim snagama republike Hrvatske. Drugi način je da osoba studira neki studij koji je potreban vojsci te sklopi ugovor s Ministarstvom obrane koje ju stipendira. Po završetku studija ta osoba se zapošljava u Hrvatskoj vojsci – objasnio je Ivica Kordić.

PIŠE: H. KESIĆ I D. M. MARIĆ

JEDINA SMO ŠKOLA S PLESNIM ODGOJEM

Naša škola je učenicima izvan nastave ponudila mogućnost plesnog odgoja. Jedanput tjedno, posebno za učenike prvih, a posebno za učenike drugih razreda održava se sat plesa kojeg vodi prof. Ilijana Lončar, poznata plesna pedagoginja. Prva smo škola za sada u Hrvatskoj u kojoj se održava plesni odgoj. -Radimo jedan odgojni i kreativni ples gdje se djeca potiču i motiviraju na plesni pokret. Zanimljivo je bilo vidjeti velik broj dječaka koji nikada nisu imali doticaj s plesom, a možda čak nisu nikada ni gledali predstave, kako

pronalaze različite načine kretanja i rješenja za određene teme. Rješenja su naravno u jednom spoju psihofizičke spreme koji oni imaju. Plesni kreativni odgoj potiče kod djece maštu i da oni budu svoji, a ne svi isti. To je velika prednost ovog plesnog odgoja jer učimo da dijete zna poštivati druge, tuđa razmišljanja i rješenja, ali ostati svoj, a ne kopirati drugoga – istaknula je prof. Ilijana Lončar. I djeci su ovakvi sati postali sve zanimljiviji tako da s nestrpljenjem očekuju početak nove školske godine i satove plesa.

PJEVALI SMO NA SMOTRI ZBOROVA

Na županijskoj smotri osnovnih i srednjoškolskih zborova Požeško – slavonske županije, koja se održala 30. ožujka u Vatrogasnom domu u Požegi, prvi puta je nastupio i zbor naše škole kojeg vodi nastavnica Ljuba Šolić. Na smotri kojoj je domaćin bila Glazbena škola Požega sudjelovalo je deset zborova što je do sada najveći broj. Oko 400 pjevača otpjevalo je 30 pjesama, a naš zbor koji je bio i najmlađi, otpjevao je tri pjesme: Moja škola, Ljubičica i Hajdemo te zaslužio najveći pljesak.

– Raduje me što ima sve više osnovnih škola koje vraćaju zborove te što je ove godine pokazana i do sada najveća kvaliteta. Ni jedan zbor nije podbacio što je posebno pohvalno za smotru – kazao je Veljko Valentin Škorvaga, ravnatelj Glazbene škole Požega kojem je posebno bilo drago što je nastupio i zbor naše škole, najmlađe u županiji.

Naši mali zborashi aktivni su bili tijekom cijele godine te su pjevali na svim važnijim prigodama i misnim slavljinama na kojima je sudjelovala naša škola. – Volim pjevati i drago mi je što me je nastavnica izabrala u zbor. Naučili smo pjevati mnoge pjesme koje se pjevaju u crkvi pa rado pjevam na svetim misama u svojoj župi – kazala je Dora Marija Marić. Pjevanju se veseli i Marta Štimac koja mnogo pjeva i kod kuće. Posebno, kaže, voli pjevati Božićne pjesme. Kako se upisala u Glazbenu školu nada se da će naučiti još bolje pjevati. (H. Kesić)

MAŽORETKINJA TENA KOROV SUDJELOVALA NA SVJETSKOM PRVENSTVU

Tena Korov koja je završila prvi razred naše škole, već pet godina se bavi plesom. Prvo je dvije godine plesala u Plesnoj radionici Ilijane Lončar, a zadnje dvije godine pohađa Plesni studio Marine Mihelčić. Osmogodišnja Tena, već dvije godine nastupa na natjecanjima. Osvojila je 6 medalja, najviše na regionalnom natjecanju u Novoj Gradiški gdje je osvojila prvo mjesto u solo i duo nastupu te sa svojom grupom. Sudjelovala je u Rijeci na prednatjecanju za svjetsko prvenstvo za koje se uspjela izboriti, a koje je održano u Poreču. Na njemu je u kategoriji mini bila sedma. Na međunarodnom natjecanju u Banja Luci u duetu s Hanom Boban osvojila je prvo mjesto.

-Jako volim plesati, družiti se sa svojim prijateljicama te ići na nastupe – kazala je Tena koju trenira Nataša Ledić.

Marina Mihelčić za Tenu ima samo riječi hvale. –Ona je izuzetno talentirana djevojčica, a uz to još i voli plesati. U svojoj grupi je najbolja – istaknula je Marina Mihelčić.

PIŠE: HELENA KESIĆ

Naši gimnastičari

Gimnastika je uz atletiku i plivanje jedan od tri bazična sporta. Devet učenika naše škole za sada se bave ovim sportom u požeškom gimnastičkom društvu Sokol. Iz prvih razreda to su Nikolina Tomšić, Ena Bošnjak, Fran Matić, David Gelenčir, Mihael i Stjepan Čavar, a iz drugih razreda Petra Tomšić, Šimun Banović i Dora Marija Marić. –Gimnastika je temelj za sve sportove. Ovdje se uči koordinacija pokreta koja je važna za bavljenje bilo kojim sportom. Gimnastika je jedan od najljepših, ali i najtežih sportova – ističe prof. Zdenka Pavelić, trenerica u GD Sokol.

Petra Tomšić zajedno sa sestrom Nikolinom na gimnastiku ide već godinu dana. – Jako mi se sviđa. Najviše volim kada se pripremamo za natjecanje. Najdraže su mi vježbe na razboju – kaže Petra koja s ostalim djevojčicama sudjeluju na regionalnim natjecanjima Slavonije i Baranje u D programu osim Ene Bošnjak koja je u višoj kategoriji natjecanja, odnosno u C programu u kojem se natječu i naši dječaci. (D. M. Marić)

PETERO NAŠIH UČENIKA TRENIRA KARATE

PIŠE: MARTA RAJIĆ

Danijel Orešković iz prvog razreda te Marta Klarić, Marta Rajić, Dominik Mikel i Fran Pojer iz drugog razreda, učenici su naše škole koji treniraju karate. Svi ističu da im je na treningu, koji se održava tri puta tjedno zabavno, iako ponekad zna biti i naporno. Treniraju u požeškom karate klubu koji je svoje djelovanje obnovio prošle godine. Trenira ih Zdenko Oroz. U Požegi se inače, kako kaže trener Zdenko, karate prvi puta počeo trenirati 1976. godine, ali je imao prekide. Treniraju stil wado-ryu. –S najmlađim uzrastom vještine karatea stječu se kroz različite igre i vježbe. Djeca od sedam godina uz igre rade i gimnastiku, vježbe razgibavanja i zatim se kreće s tehnikama karatea koji ima svoje stupnjeve – kazao je trener.

Naši mali karataši od iduće školske godine trebali bi krenuti i na svoja prva natjecanja. Da bi mogli na njih krenuti, moraju imati najmanje žuti i narančasti pojas, a za natjecanje u borbama zeleni pojas.

REBUSI

Rješenje _____

Rješenje _____

Rješenje _____

OPTIČKA ILUZIJA

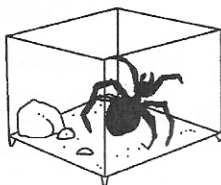
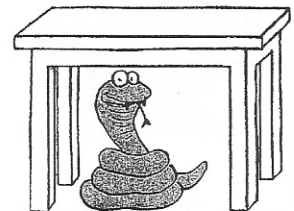
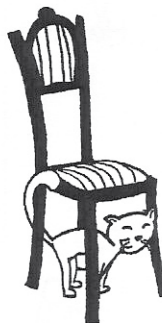
Čitaj redom tako da kažeš koje je boje riječ, a ne ono što piše. Teško, jer naš mozak vidi napisanu riječ i moramo se truditi da ne izgovorimo ono što piše umjesto onoga što vidimo.

PITALICE

Ima nas 59, ponekad smo okrugli, ponekad plosnati ili sročliki. Svatko od nas predstavlja jedan cvjetić ruže. Složeni smo u niz. Tko smo mi?

Pripada samo tebi, a svi ga drugi koriste više od tebe. Što je to?

Pogledaj gdje su životinje i nadopuni rečenice s IN / ON / UNDER.

The monkey is _____ the chair.

The fox is _____ the cupboard.

The spider is _____ the box.

The cat is _____ the chair.

The snake is _____ the table.

The owl is _____ the shelf.

PIŠE: GERDA BILOBRK

ŠKOLSKA RIBICA TIKI

Početak školske godine naša učiteljica Anita donijela nam je u školu pravu ribicu. Nazvali smo je Tiki. Ivan Martić donio je za nju akvarij. Dvorac joj je nabavio Fran Mjertan, a Šimun Banović joj je donio biljke. Roko Đurak je donio školjke. To je jedna mala umiljata ribica crveno-bijelo boje. Voli puno jesti, a dok mi učimo i pišemo, on nas znatiželjno gleda. Nalazi se na polici u našoj učionici. Ribicu hranimo svi, i to abecednim redom. Svi ju jako volimo, a sigurno je da i ona nas voli. Sretni smo što u razredu možemo imati takvog kućnog ljubimca.

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

Naši učenici imaju 20 mačaka, a Dora Marija čak osam

Mačke su jedan od najdražih kućnih ljubimaca djece. Učenici naše škole, njih 80, ukupno ima 20 mačaka. Najčešće naši učenici imaju po jednu mačku, najviše dvije, osim Dore Marije Marić iz 2.b razreda koja ih ima čak osam. Ima dva odrasla mačka i mačke, Pjera, Figara, Flekicu i Mazu te još četiri male mačke: Kikelinu, Peru, Šapu i Mucka. -Prvu mačku, koja je tada bila mačić, dobila sam od tetke Bose dok sam još išla u vrtić. Odmah sam je zavoljela. Mama mi je pričala da sam se jako bojala mačaka kada sam bila mala, ali sada su mi one najdraža zabava. Uvijek me razvesele i nasmiju. Volim ih gledati kako se međusobno igraju, posebno kada se igraju s mišem kojeg ulove, ali i kada se penju po drveću i krovu, preskaču čemprese i druge stvari - kazala je Dora Marija.

Najdraži joj je mačak Figaro koji ima samo jedno oko. Crne je boje s jednom bijelom mrljom ispod vrata.

RIJEČ STRUČNJAKA

HRVOJE KOROV, DR. VET. MED.

Mačke su jedne od najraširenijih kućnih ljubimaca

Prije puno stoljeća ljudi su počeli pripitomljivati različite divlje životinje i uzgajati ih u svom domu. Tako su i od divlje mačke uzgojili pitomu mačku koja je danas jedan od najbrojnijih kućnih ljubimaca raširena po cijelom svijetu. Mačku kao kućnog ljubimca krasi privrženost vlasniku i umiljatost, no međusobno se razlikuju po temperamentu: neke su plahe, mirne, no neke su aktivne, razigrane. Najvažnija napomena prije nabave bilo kojeg kućnog ljubimca je ta da sve ukućane očekuje svakodnevni angažman oko čišćenja, hranjenja...ali to istodobno može biti i način izgradnje radnih navika kod djece!

Glavna im je hrana meso

Vlasnik mačke treba se pridržavati nekih osnovnih pravila. Glavna hrana odraslih mačaka je meso i u prirodi love miševе, male ptice i slično, no danas ih ljudi najčešće hrane gotovom hranom za mač-

ke. Hranu koju pripremamo za prehranu ljudi treba izbjegavati jer sadrži začine. Također je neophodno da mački stalno bude dostupna svježa voda, posebice ako se hrane suhom gotovom hranom. Vaša maca treba imati „vlastiti kutak“ u vidu košare ili jastuka gdje će naći svoj mir. Djeca često mačku doživljavaju kao živu igračku pa je jako važno da im roditelji objasne gdje su granice u „igranju, natezanju...“ Plišani miš, loptica ili penjalica su odlično rješenje za trenutke kad nas nema kod kuće.

Pripaziti na higijenu

Pažnju treba posvetiti zdravlju i higijeni. Već prilikom nabavke (najbolje sa 2-3 mjeseca starosti), mačića treba očistiti od nametnika te taj tretman ponavljati 2-3 puta godišnje. Time ćete ujedno spriječiti i prijenos nekih bolesti s mačke na ukućane. Cijepljenje nije obavezno, ali je korisno. Vršenje nužde u posudu s pijeskom mali mačići vrlo brzo nauče. Mačke su uredne životinje, no mi im u tome možemo pomoći redovitim češljanjem.

LJETNI PRAZNICI

PIŠE I CRTA: LEA PARAC

